

Dosar nr. [REDACTED]

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 09 OCTOMBRIE 2024
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PRESEDINTE: [REDACTED]

ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]

ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe reclamanta [REDACTED] în contradictoriu cu pârâtul [REDACTED], având ca obiect „pretenții”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, *la strigarea cauzei la ordine*, au răspuns reclamanta, prin avocat [REDACTED], cu împuternicire avocațială la fila 29 dosar și pârâtul, prin consilier juridic [REDACTED], cu împuternicire la fila 59 dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței obiectul cauzei, părțile, legalitatea procedurii de citare, precum și faptul că:

- reclamanta a depus la data de 07.10.2024, prin Serviciul Registratură, note scrise cu privire la incidența dispozițiilor OUG nr. 62/2024, într-un exemplar;
- pârâtul a depus la data de 08.10.2024, prin Serviciul Registratură, punct de vedere cu privire la incidența dispozițiilor OUG nr. 62/2024, într-un exemplar.

Instanța acordă cuvântul pe incidența în prezenta cauză a dispozițiilor OUG nr. 62/2024.

Reclamanta, prin avocat, astfel cum a arătat și prin notele scrise depuse la dosar, învederează că nu sunt incidente dispozițiile OUG nr. 62/2024, plecând de la ipoteza că această ordonanță privește personalul plătit din fonduri publice; parlamentarii fac parte din categoria demnitarilor și nu pot fi incluși în categoria personalului plătit din fonduri publice.

Arată că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a fost sesizată cu rezolvarea de principiu a unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a altei cauze similare cu prezenta cauză; arată că se referă la drepturile accesorii convenite dreptului principal deja stabilit cu autoritate de lucru judecat, respectiv indemnizațiile din perioada martie 2021 – iunie 2022.

Arată că la aceste indemnizații solicită drepturile accesorii reprezentând dobânda legală penalizatoare și actualizarea cu rata inflației a acestor drepturi plătite cu mare întârziere.

Învederează că pe această temă nu s-a înregistrat nicio chestiune de drept a cărei dezlegare să fie supusă atenției Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pârâtul, prin consilier juridic, astfel cum a arătat și prin punctul de vedere depus la dosar, apreciază că prezentele raporturi litigioase, astfel cum sunt deduse judecății, nu se circumscriu obiectului de reglementare al OUG nr. 62/2024 nici prin prisma drepturilor supuse analizei instanței; arată că are în vedere însuși dreptul principal, dreptul la indemnizația pentru limită de vârstă care izvorăște din dispozițiile speciale ale art. 49 din Legea nr. 96/2006, așadar nu se poate asimila niciunui drept de natură salarială, niciunui drept de pensie și niciunei alte prestații de asigurări sociale și prin prisma regimului juridic al mandatului parlamentar întrucât foștii deputați, senatori nu s-au aflat în raporturi juridice de muncă cu autoritatea publică – [REDACTED], așadar sunt o categorie de drepturi distincte, speciale, care nu pot fi circumscrie în obiectul de reglementare al ordonanței.

Învederează că dreptul principal la indemnizația pentru limită de vârstă a fost recunoscut în favoarea reclamantei prin hotărârea definitivă pronunțată în litigiul promovat sub imperiul Legii nr. 7/2021.

Arată că prezenta cauză este un litigiu având ca obiect drepturile cu caracter accesoriu, respectiv dobânda legală și actualizarea cu rata inflație, așadar nu sunt întrunite condițiile pentru a circumscrie prezenta cauză obiectului de reglementare a OUG nr. 62/2024.

Instanța reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor prevăzute de art. 396 Cod procedură civilă, va amâna pronunțarea pentru data de 23.10.2024.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 23.10.2024.

Pronunțată în ședință publică, azi, 09.10.2024.

Președinte,

Asistent judiciar,

Asistent judiciar,

Grefier,

Dosar nr. [REDACTED]

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 23 OCTOMBRIE 2024
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PRESEDINTE: [REDACTED]

ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]

ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe reclamanta [REDACTED] în contradictoriu cu pârâtul [REDACTED], având ca obiect „pretenții”.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința din 09.10.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 23.10.2024.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor prevăzute de art. 396 Cod procedură civilă, va amâna pronunțarea pentru data de 06.11.2024.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 06.11.2024.

Pronunțată în ședință publică, azi, 23.10.2024.

Președinte,

Asistent judiciar,

Asistent judiciar,

Grefier,

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 06 NOIEMBRIE 2024
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: [REDACTED]

ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]

ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea cauzei civile privind pe reclamanta [REDACTED] în contradictoriu cu pârâtul [REDACTED], având ca obiect „pretenții”.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința din 09.10.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 23.10.2024 și 06.11.2024.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit prevederilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr.62/2024 și art.519 C.p.c., constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere următoarele motive:

1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Potrivit art.1 din O.U.G. nr. 62/2024 *Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.*

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Totodată, Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. 1 din O.U.G, nr. 62/2024 „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024 actul normativ s-a adoptat raportat la necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești. (...),

constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării.

Astfel, instanța apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări în materia litigiilor privind stabilirea și sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Tribunalul arată că din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidența că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Prin urmare, tribunalul arată că sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de O.U.G. nr. 62/2024, acțiunea de față se încadrează în categoria proceselor prevăzute la art.1 din OUG nr. 62/2024 (chiar dacă obiectul cererii privește accesoriile debitului principal, acest aspect nu schimbă natura juridică a sursei fondului din care se suportă, iar calitatea părților nu conferă litigiului o altă natură care să excedă textului legal), iar asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nu a făcut obiectul vreunui recurs în interesul legii.

2. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 08.03.2024, reclamanta [REDACTED] în contradictoriu cu pârâțul [REDACTED] a solicitat instanței obligarea pârâțului la plata sumei totale de [REDACTED] lei compusă din: suma de [REDACTED] lei reprezentând dobânda legală penalizatoare aplicată indemnizației pentru limita de vârstă - ILV — datorate de pârât în perioada martie 2021- iunie 2022, de la scadența fiecărei obligații până la 15.11.2023 data plății efective și suma de [REDACTED] lei reprezentând actualizarea cu rata inflației a sumelor datorate de pârât cu titlu de indemnizație pentru limita de vârstă - ILV - din perioada martie 2021- iunie 2022, calculată conform datelor oficiale ale Institutului National de Statistică, de la scadența fiecărei obligații până la 15.11.2023 data plății efective.

La data de 1 martie 2021, pârâțul a încetat plata indemnizațiilor pentru limită de vârstă — ILV, ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 7/2021, declarată neconstituțională prin Decizia CCR nr. 261/2022 publicată în M.O la data de 10.06.2022. Sumele cuvenite subsemnatului în calitate de fost deputat, ca ILV din perioada 01.03.2021 — 09 iunie 2022, scadente în data de 15 a lunii următoare, nu au fost plătite la scadență în mod nelegal și neconstituțional în această perioadă și au constituit debite ale [REDACTED] către subsemnatul, în quantum de [REDACTED] lei. Petru acest motiv am chemat pârâțul în judecată în dosarul [REDACTED].

La data de 10 iunie 2022, a fost reluată plata ILV și începând cu această dată, pârâțul nu a mai acumulat debite.

La data de 28 iunie 2022, Tribunalul București - Secția de conflicte de muncă și asigurări sociale, prin Sentința civilă nr. 4469 din data de 28.10.2022, pronunțată în dosarul 11294/3/2021* definitivă prin Decizia Civilă nr. 2926 din data de 15.05.2023 pronunțată de Curtea de Apel București, a hotărât următoarele: „Anulează ordinele de încetare la plată a indemnizației pentru limită de vârstă emise pentru fiecare dintre reclamanți. Obligă pârâții [REDACTED] și [REDACTED] să repună pe reclamanți, raportat la calitatea fiecăruia de deputat/senator, în plata cu indemnizația pentru limită de vârstă, prevăzută de art.49 din Legea nr.96/2006, și parați/ [REDACTED] și [REDACTED] să plătească reclamanților, raportat la calitatea fiecăruia de deputat/senator, aceasta indemnizație, începând cu data de 27.02.2021 ”.

La data de 15.11.2024, pârâtul, fiind executat silit a achitat debitul principal în cuantum de [REDACTED] lei reprezentând suma indemnizațiilor pentru limită de vârstă datorate de pârât pentru perioada 01.03.2021-09.06.2022.

Prin prezenta acțiune subsemnatul solicită repararea integrală a prejudiciului produs de pârât prin încetarea plății ILV în perioada 01.03.2021-09.06.2022, respectiv acordarea de dobânzi penalizatoare și actualizarea cu rata inflației, aplicate și calculate asupra fiecărei obligații din care este compus dreptul principal stabilit prin sentința definitivă menționată, de la scadența fiecărei obligații și până la data plății efective.

Reclamanta a arătat că prin încetarea plății ILV pentru o perioadă de timp foarte lungă, 01.03.2021-09.06.2022 în baza unui ordin de încetare a plății emis în urma adoptării de către pârât a unei Legi constatată ca fiind neconstituțională, i-a fost produs un prejudiciu, cu privire la care are dreptul la reparația integrală în acord cu dispozițiile art. 1531 Cod civil.

La data de 08.04.2024, pârâtul a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate.

Pârâtul a arătat că în raport de dispozițiile titlului executoriu reprezentant de Decizia civilă definitivă nr.2926/15.05.2023, pronunțată de Curtea de Apel București, în temeiul cărora au luat naștere creanțele tuturor celor 40 de foști deputați (inclusiv al reclamantei), care au contestat ordinele de încetare a plății indemnizațiilor pentru limită de vârstă, cu obligarea la repunerea în plată a indemnizației pentru limită de vârstă, și a căror cale de atac a fost admisă cu consecința schimbării în parte a hotărârii Tribunalului București, în persoana subscrisei, nu poate fi reținută manifestarea tipică a comportamentului unui debitor de rea-credință.

Ca atare, nu suntem în prezența unui refuz al instituției de a proceda la punere în aplicare a deciziei instanței de control judiciar, ci subscrisea s-a aflat în imposibilitatea de executare a tuturor obligațiilor de plată fixate prin titlul executoriu în favoarea celor 40 de foști deputați, generată de epuizarea alocațiilor bugetare cu această destinație, consecința aducerii la îndeplinire de bună voie de către Camera Deputaților a titlurilor executorii pronunțate anterior Deciziei civile nr. 2926/15.05.2023, prin care au fost recunoscute drepturile foștilor deputați la indemnizația pentru limită de vârstă aferentă perioadei 27.02.2021 - 09.06.2022

Or, atât situația cu privire plata drepturilor aferente indemnizației pentru limită de vârstă cuvenite pentru luna iunie 2023 foștilor deputați, beneficiari ai acestei indemnizații, cât și la cea privind plata drepturilor izvorâte din obligațiile de plată dispuse de instanțele de judecată, prin hotărâri judecătorești definitive, aferente perioadei 27.02.2021 — 10.06.2022, a fost adusă de îndată la cunoștința reclamantului, prin adresa nr. 9/9969 și nr. 8/691 din 10 iulie 2023 a compartimentelor de specialitate [REDACTED]

[REDACTED], fiind totodată precizat faptul că „se vor face demersurile necesare la Ministerul Finanțelor pentru a aloca în bugetul [REDACTED] la următoarea rectificare bugetară sumele necesare în vederea efectuării plății indemnizației pentru limită de vârstă pentru luna iunie a.c, precum și pentru sentințele civile definitive pentru care nu s-a efectuat plata până în prezent"

Deopotrivă, prin adresele de răspuns la notificările de plată formulată în numele și pentru foștii deputați, titulari ai creanțelor rezultate din Decizia civilă nr.2926/15.05.2023, de [REDACTED], în calitate de reprezentant convențional, subscrisea a făcut dovada manifestării sale ca debitor de bună credință, în ceea ce privește obligațiile de plată stabilite prin hotărârile judecătorești, pentru a căror aducere la îndeplinire a demarat demersurile procedurale în cadrul procedurii legale de aprobare a rectificării bugetare aferente anului 2023, pentru asigurarea, în bugetul său, a sumelor necesare plăților.

Sub aspectul pretensei neîndepliniri de către subscrisea, la data scadenței, a obligațiilor de plată a indemnizațiilor pentru limită de vârstă aferente perioadei martie 2021 - iunie 2022 — reprezentând perioada în care cadrul legal aplicabil dreptului la indemnizația pentru limită de vârstă a făcut obiectul abrogării prin dispozițiile art. I din Legea nr. 7/2021 — este evident caracterul nefondat al raționamentului reclamantei, în condițiile în care însăși instanța de contencios constituțional a statuat cu privire la efectele deciziei sale de constatare a neconstituționalității a normelor abrogatoare.

Astfel, în cuprinsul paragrafului final 79, teza I, din Decizia nr.261/2022 , Curtea Constituțională a arătat în mod expres faptul că Legea nr.7/2021 se bucură pe perioada sa de

activitate de prezumția de constituționalitate, dispozițiile art.49 și 50 din Legea nr.96/2006 reintrând în vigoare din punct de vedere normativ de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, respectiv de la data de 10 iunie 2022.

Or, în condițiile în care, de la data de 27 februarie 2021, data intrării în vigoare a Legii nr.7/2021, și până la data de 09 iunie 2022, întreaga reglementare privitoare la dreptul la indemnizația pentru limită de vârstă nu a existat în fondul activ normativ, nu poate fi primit un astfel de demers al reclamantei, în sensul existenței unor pretinse obligații lunare de plată, anterioare acestei date, în lipsa a însuși fundamentului juridic cu privire la acordarea indemnizației pentru limită de vârstă, respectiv art.49 din Legea nr.96/2006.

Creanța născută în patrimoniul reclamantei, în ceea ce privește indemnizația pentru limită de vârstă pentru perioada martie 2021 - 9 iunie 2022, este cea izvorâtă din dispozițiile titlului executoriu reprezentat de Decizia civilă nr.2926/2023, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII a pentru Cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în data de 15 mai 2023, în dosarul nr. 11294/3/2021*, în privința căruia, de la momentul pronunțării, reclamanta a dobândit un drept de executare uno ictu, fiind, astfel, lipsite de fundament juridic raporturile litigioase, astfel cum au fost deduse judecății în cauză, de natură a conduce la stabilirea în sarcina subscrisei a unei pretinse fapte ilicite de neachitare la scadență a obligațiilor de plată pe perioada de activitate a Legii nr.7/2021 - actul normativ abrogator al cadrului legal aplicabil dreptului la indemnizația pentru limită de vârstă.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept.

Reclamanta, prin avocat, a învederat că nu sunt incidente dispozițiile OUG nr. 62/2024, plecând de la ipoteza că această ordonanță privește personalul plătit din fonduri publice; parlamentarii fac parte din categoria demnitarilor și nu pot fi incluși în categoria personalului plătit din fonduri publice. A mai arătat că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a fost sesizată cu rezolvarea de principiu a unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a altei cauze similare cu prezenta cauză; arată că se referă la drepturile accesorii cuvenite dreptului principal deja stabilit cu autoritate de lucru judecat, respectiv indemnizațiile din perioada martie 2021 – iunie 2022. La aceste indemnizații solicită drepturile accesorii reprezentând dobânda legală penalizatoare și actualizarea cu rata inflației a acestor drepturi plătite cu mare întârziere, iar pe această temă nu s-a înregistrat nicio chestiune de drept a cărei dezlegare să fie supusă atenției Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Părâtul, prin consilier juridic, a apreciat că prezentele raporturi litigioase, astfel cum sunt deduse judecății, nu se circumscriu obiectului de reglementare al OUG nr. 62/2024 nici prin prisma drepturilor supuse analizei instanței; a arătat că se are în vedere însuși dreptul principal, dreptul la indemnizația pentru limită de vârstă care izvorăște din dispozițiile speciale ale art. 49 din Legea nr. 96/2006, așadar nu se poate asimila niciunui drept de natură salarială, niciunui drept de pensie și niciunei alte prestații de asigurări sociale și prin prisma regimului juridic al mandatului parlamentar întrucât foștii deputați, senatori nu s-au aflat în raporturi juridice de muncă cu autoritatea publică – [REDACTAT] sau [REDACTAT], așadar sunt o categorie de drepturi distincte, speciale, care nu pot fi circumscrise în obiectul de reglementare al ordonanței. Dreptul principal la indemnizația pentru limită de vârstă a fost recunoscut în favoarea reclamantei prin hotărârea definitivă pronunțată în litigiul promovat sub imperiul Legii nr. 7/2021. Prezenta cauză este un litigiu având ca obiect drepturile cu caracter accesoriu, respectiv dobânda legală și actualizarea cu rata inflație, așadar nu sunt întrunite condițiile pentru a circumscrie prezenta cauză obiectului de reglementare a OUG nr. 62/2024.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată.

1. Redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Art. 1.531 Cod civil „(1) *Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării.* (2) *Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea întinderii prejudiciului se ține seama și de cheltuielile pe care creditorul le-a făcut, într-o limită rezonabilă, pentru evitarea sau limitarea prejudiciului.*”

Art. 1.535. În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

Din verificările efectuate în sistemul ECRIS au fost identificate pe rolul Tribunalului București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale dosare prin care au fost soluționate cereri similare precum cea din cauză.

În dosarul nr. 1414/112/2023, instanța a reținut că *În ce privește cererea de obligarea a părților la actualizarea debitului principal cu rata inflației și cu dobânda legală tribunalul reține în soluționarea acestui capăt de cerere dispozițiile art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil din 2009, conform cărora:*

"Art. 1.531. - Repararea integrală

(1) Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării.

(2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit"

.Art. 1.535. - Daunele moratorii în cazul obligațiilor bănești

(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic."

Prin urmare, dacă actualizarea sumelor cu rata inflației se cuvine ca efect al respectării dreptului debitorului de a obține repararea integrală a prejudiciului cauzat prin neexecutarea unei obligații, dobânda legală reprezintă daunele moratorii cuvenite pentru neexecutarea la scadență (executarea cu întârziere) a unei obligații de plată.

Acordarea daunelor compensatorii și/sau moratorii în baza dispozițiilor legale anterior citate este condiționată de existența unei culpe a debitorului în neexecutarea/executarea cu întârziere a unei obligații ce îi revenea.

În cauză, tribunalul constată că ordinele 3174/29.12.2023 și 3235/29.12.2023 de repunere în plată a indemnizațiilor pentru limită de vârstă cuvenite reclamantilor au fost emise ca urmare a publicării în Monitorul Oficial al României a Deciziei Curții Constituționale nr. 678/211.2023

Cu privire la efectele acestei decizii tribunalul reține că prin Decizia 404/2016 Curtea Constituțională a reținut că „(...) decizia de constatare a neconstituționalității se va aplica în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial – facta futura, însă, având în vedere faptul că excepția de neconstituționalitate este, de principiu, o chestiune prejudicială, o problemă juridică a cărei rezolvare trebuie să preceadă soluționarea litigiului cu care este conexă (...) (a se vedea Decizia nr. 660 din 4 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 2 august 2007) și un mijloc de apărare care nu pune în discuție fondul pretenției deduse judecății (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 5 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 31 ianuarie 2007), Curtea a reținut că aceasta nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, prin aplicarea deciziilor de constatare a neconstituționalității numai raporturilor juridice care urmează a se naște, deci unor situații viitoare ipotetice, întrucât și-ar pierde caracterul esențialmente concret. Așadar, Curtea a stabilit că aplicarea pentru viitor a deciziilor sale vizează atât situațiile juridice ce urmează a se naște – facta futura, cât și situațiile juridice pendinte și, în mod excepțional, acele situații care au devenit facta praeterita."

De asemenea, prin Decizia 454/2018 Curtea Constituțională a reținut că: „art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, instituie o regulă de aplicare în timp a normelor legale constatate neconstituționale, regulă care se aplică în mod prioritar, dată fiind forța juridică superioară a normei constituționale, în raport cu normele generale de drept tranzitoriu, cuprinse în acte normative cu forță juridică inferioară".

În fine, prin Decizia 377/2017 Curtea Constituțională a reținut că: „o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării acesteia – cauze pendinte, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile – indiferent de invocarea excepției până la publicarea deciziei de admitere, întrucât ceea ce are relevanță în privința aplicării deciziei Curții este ca raportul juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind neconstituționale să nu fie definitiv consolidat. În acest mod, efectele deciziei de admitere a instanței de contencios constituțional se produc erga omnes”

Cu alte cuvinte, normele declarate ca neconstituționale s-au bucurat, anterior pronunțării deciziei Curții, de o prezumție de constituționalitate, neputând fi reținut, de aceea, caracterul ilicit al conduitei părâtei, care a sistat indemnizațiile pentru limită de vârstă cuvenite reclamantilor în baza unor dispoziții legale ce se bucurau de prezumția de constituționalitate, astfel că sub acest aspect acțiunea se dovedește ca nefondată și urmează a fi respinsă.”

3. Prezentarea jurisprudenței naționale a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei:

Prin Decizia nr.2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României. Partea I. nr.411 din 3 iunie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - complet pentru recurs în interesul legii, s-a stabilit că „în aplicarea dispozițiilor art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza 1 și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot li acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011”.

Considerentele apreciate ca fiind relevante în speță sunt următoarele: „Prin urmare în cazul executării cu întârziere a obligației de plată a unei sume de bani, indiferent de izvorul contractual ori delictual al obligației, daunele-interese sub forma dobânzii legale se datorează, fără a se face dovada unui prejudiciu și fără ca principiul reparării integrale a prejudiciului să poată fi nesocotit. În ceea ce privește condițiile de angajare a răspunderii civile, acelea sunt cele ale răspunderii civile delictuale, respectiv: existența unei fapte ilicite, vinovăția, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate, ținându-se cont de particularitățile executării unei obligații de plată a unei sume de bani, precum și de efectele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009. Aceste condiții trebuie îndeplinite în mod cumulativ, astfel încât neîndeplinirea uneia este suficientă pentru respingerea pretențiilor.”

4. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Din punctul de vedere al completului de judecată, dispozițiile legale invocate ar trebui interpretate în sensul că în cazul constatării neconstituționalității prevederilor Legii nr. 193/2023 privind abrogarea capitolului XI din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, repunerea în plată a indemnizației pentru limită de vârstă se face cu respectarea Deciziei nr.2 din 17 februarie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, cu verificarea condițiilor de angajare a răspunderii civile, respectiv: existența unei fapte ilicite, vinovăția, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate, ținându-se cont de particularitățile executării unei obligații de plată a unei sume de bani, aceste condiții trebuind îndeplinite în mod cumulativ, astfel încât neîndeplinirea uneia este suficientă pentru respingerea pretențiilor.

Având în vedere toate aceste aspecte de fapt și de drept, instanța în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, va constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Posibilitatea acordării dobânzii legale penalizatoare și actualizării cu arta inflației a indemnizației pentru limită de vârstă prevăzute de Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, în ipoteza în care plata indemnizațiilor restante s-a făcut ca urmare a declarării neconstituționale a actului normativ de abrogare a plății acestor indemnizații.”

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 Cod de procedură civilă, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheiere se transmite în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze în primă instanță sau în calea de atac procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Posibilitatea acordării dobânzii legale penalizatoare și actualizării cu arta inflației a indemnizației pentru limită de vârstă prevăzute de Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, în ipoteza în care plata indemnizațiilor restante s-a făcut ca urmare a declarării neconstituționale a actului normativ de abrogare a plății acestor indemnizații.”

În baza art.4 din OUG nr. 62/2024 raportat la art.520 alin. 2 C.p.c. suspendă prezenta cauză privind pe reclamanta [REDACTED], având CNP - [REDACTED], cu domiciliul în [REDACTED], cu domiciliul ales la [REDACTED], în contradictoriu cu pârâtul [REDACTED], cu sediul în [REDACTED], până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, 06.11.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte,

Asistent judiciar,

Asistent judiciar,

Grefier,

Red/Tehn./Jud. [REDACTED]/data
Com 2 ex./